

Derfor kan jeg altså ikke helt forstå sammenhængen eller rettere sagt det spring, som fru Birthe Rønn Hornbechs tankegang tager i og med, at Venstre afviser, at der skal ske en undersøgelse af forløbet, der peger lidt mere fremad, således at vi undgår de noget mystiske sager, der opstår hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, vi er mange, der deler fru Birthe Rønn Hornbechs glæde over, at Venstre og De Konservative er i opposition.

Men derudover vil jeg stille et spørgsmål vedrørende det samme, som vi tidligere diskuterede med hr. Torben Lund, for jeg synes, det er interessant at vide, på hvilket retsgrundlag vi diskuterer flygtningespørgsmål og især desertørspørgsmål, og derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvilken holdning Venstre har til spørgsmålet om anvendelse af flygtningehåndbogens § 171, altså den paragraf, der bl.a. drejer sig om, at desertører og militærnægtere fra internationalt fordømte krige selvfølgelig skal have beskyttelse og ikke skal sendes tilbage til en hær, som er internationalt fordømt.

Det er jo en væsentlig del af debatten, og det synes jeg da vi må have en politisk holdning til. Der kan vi da ikke bare sige, at overholdelse af den type internationale aftaler er noget, vi overlader til flygtningemyndighederne. Overholdelse af den slags internationale aftaler er vel noget, som vi også skal tage stilling til her.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det er også om Flygtningenævnet:

Det er helt rigtigt, som det lige er blevet sagt, at Flygtningenævnet må arbejde uden politisk indblanding. Til gengæld må Flygtningenævnet altså arbejde på basis af korrekte informationer; det kan vi vel også være enige om. Og hvordan sikrer vi, at nævnet arbejder på basis af korrekte informationer? Det er jo ikke tilstrækkeligt bare at komme med en opfordring til nævnet – det var den, jeg læste op tidligere fra et brev til nævnet – om, at der generelt må udvises stor forsigtighed med at lægge eksilpolitiske organisationers erklæringer til grund ved vurderinger af asylansøgers forhold.

Med andre ord: Hvis de serbiske desertørers organisation her i landet fremkommer med nogle erklæringer, skal man forholde sig meget forsigtigt til dem, idet det, de siger, nok er løgn!

Derimod har vi jo en ambassade i Beograd, og den kommer naturligvis med de korrekte oplysninger – det ved vi jo at den skal – og så er det dem, Flygtningenævnet skal gå ud fra.

Men det har altså efter alt at dømme forholdt sig omvendt i den konkrete sag! Og jeg står her med et papir, som Udenrigsministeriet har fremsendt til Flygtningenævnet, og som altså munder ud i den anførte konklusion, men som i øvrigt handler om den iranske eksilorganisation Mojahedin-e-Khalq, National Resistance Council, og som indeholder en række faktuelle fejl – simpelt hen faktuelle fejl! At Udenrigsministeriet ikke kan lide den organisation, er en sag for sig, men henvendelsen indeholder altså også en række faktuelle fejl.

Nu er der altså kommet partsindsigt i dette brev fra Udenrigsministeriet til Flygtningenævnet, men hvad med alt det, vi ikke får at se? Kan vi være sikre på, at det er korrekt, eller indeholder det lige så mange fejl? Det er meget godt at sige, at nævnet skal arbejde uden indblanding, det er i orden, men det skulle altså også gerne have rigtige informationer, og hvordan sikrer vi, at det får de rigtige informationer? Jeg mener selv, at her kunne en nærmere undersøgelse af ministeriets praksis være gavnlig.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Anne Bastrup spurgte, hvorfor vi afviste en undersøgelse. Jamen vi har ikke afvist nogen undersøgelse. Gennem et temmelig skrappt dagsordensforslag i dag pålægger vi ministeren at gøre tingene bedre. Så er det ministerens ansvar at leve op til det, ellers skal Folketinget nok komme efter ham. Men vi vil ikke gå ind på ministerens eget område; vi vil have lov til at drage ministeren til ansvar bagefter uden forinden at blive fedtet ind ved at sammenblende ansvaret.

Der er naturligvis altid det problem, som hr. Gert Petersen rejser: Hvordan får Flygtningenævnet de rigtige oplysninger? Der er jo intet, der er enten sort eller hvidt, der er intet, der er entydigt, og jeg er fuldstændig enig med hr. Torben Lund i, at så anvender man den dialektiske metode, som også er nævnt i dagsordensforslaget: Man hører forskellige kilder, inden man træffer sin beslutning. Og at vi skal bygge på internationale grundsætninger og aftaler, tror jeg faktisk også Flygtningenævnet er helt bekendt med, kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard.